

RNDR. Denisa Blažková, CSc. (29. 9. 1935 – 18. 10. 2019)

Denisa Blažková (správně Deniseé, jak se z parte s překvapením dozvědělo mnoho kolegů) strávila většinu své odborné kariéry v Botanickém ústavu v Průhonicích; pouze čtyři roky na jejím počátku pracovala v Krajském vlastivědném muzeu v Českých Budějovicích. V té době byla jedním ze zakládajících členů Jihočeské pobočky Československé botanické společnosti.

Denisa vystudovala geobotaniku na pražské přírodovědě, kde se věnovala studiu vegetace Roblínských kopců v Českém krasu. V Botanickém ústavu jako vědecký aspirant začala studovat louky Budějovické a Třeboňské pánve. Tím byl předurčen její další botanický osud, loukám se s chutí po poznání věnovala po celý svůj život. Já sám jsem se s Denisou blíže seznámil po svém nástupu do Botanického ústavu a Denisa mne v mnohém silně ovlivnila. Oba jsme profitovali ze vzájemných diskusí; každý z nás měl své vlastní zkušenosti, které jsme výrazně propojovali. Denisa byla jedním z nejvíce přemýšlejících fytoecologů, které jsem poznal. Měla velmi silně vyvinutý pozorovací talent pro jevy v přírodě a k jejich vysvětlení používala především srovnávací metodu. Uměla velmi dobře komunikovat i s nebotaniky; tuto svou schopnost zdárně využívala při komunikaci s vlastníky či obhospodařovateli lučních pozemků, aby se dopátrala toho, co se v minulosti s loukami dělo. Krom toho byla při zapisování fytoecologických snímků nesmírně poctivá, často neznámou rostlinu (většinou sterilní) vyryla a během pěstování se snažila vypátrat, o který druh jde. Sbírala i druhy kritických skupin, které si pak dávala určit. Tímto způsobem se naučila dobře poznávat např. luční kontryhele, které mají vysokou indikační hodnotu. Kromě různých územních studií se nejvíce věnovala mesofilním loukám řádu *Arrhenatheretalia*. Tato společenstva zpracovávala do všech významných kompendií o vegetaci České republiky v posledních 40 letech. Jednotky jí akceptované byly spíše širší, zahrnovaly i variabilitu danou odchylkami v hospodaření. Nejlepším důkazem její pečlivé promyšlené práce je skutečnost, že syntetické zpracování v rámci projektu Vegetace ČR „přežila“ větší část jí rozlišovaných jednotek. Velkou část svých odborných publikací psala německy, což může v současné době snižovat váhu jejich prací. Nicméně fytoecologie byla v šedesátých a sedmdesátých letech vědou německy mluvících botaniků.

Kromě studia luk se účastnila i řady dalších projektů, zejména mapovacích, které probíhaly na Geobotanickém oddělení Botanického ústavu. Nebála se též spolupráce s ochranou přírody, která obohatila obě strany.

Denisa nebyla rozhodně člověkem, který by se honil za počtem publikací, ráda dávala z ruky až věci, u kterých byla přesvědčena, že jim rozumí. A neváhala se k nim i v budoucnu vracet a své poznatky doplňovat či si je alespoň pro sebe korigovat a využívat toho pro svou další činnost. Poměrně hodně věděla i o půdách a jejich korelacích s rostlinnými společenstvy a též i o vlivech různých hnojiv (což je u luk nesmírně důležitý faktor).

Denisa ale nežila jen botanikou. Ač neměla rodinu, tak měla velké množství přátel zejména mezi horolezci a cestovateli. Navštívila celou řadu zemí po celém světě a všude pilně pozorovala přírodu. Celou řadu území, kam se mohlo, prochodila pěšky a měla velké zkušenosti s pobytem v terénu. Byla neformální a kamarádká, neudržovala si žádný mezigenerační odstup. Proto byla velmi oblíbená i mezi nově nastupujícími kolegy, kterým vždy ochotně předávala své zkušenosti, ale také jim dovedla naslouchat a diskutovat s nimi. Přestože děti neměla, měla k nim výborný přístup a rychle si uměla zajistit jejich zájem. A o tom, že měla nápady i mimo botaniku, ukazuje i to, že byla autorkou námětu jednoho populárního Večerníčku (Kluk z plakátu). Denisa také byla extrémně skromná, dokud věci sloužily, tak je nevyhodila. Zcela specifický vztah měla Denisa ke zvířatům: stejně jako v mezilidských vztazích přistupovala Denisa k různým zvířatům velmi přátelsky. A zvířata jí to oplácela. Na trase v Průhonicích, kudy pravidelně chodila, se znala se všemi psy. Ale stejně to bylo s koňmi, kravami. Byla prostě laskavá a nekonfliktní člověk.

K šedesátinám Denisy napsala jubilejní článek Z. Neuhäuslová (Preslia 67: 323–326, 1996), jehož součástí je i bibliografie prací do roku 1995.

František K r a h u l e c

